

A 1477
Fenslinens, Lijst

Emenne nya och "högst sinnrika".

W i s o r,

Den Första:

Bewärings-Visa för 1850.

Med beziffrad melodi.

Den Andra:

om

Den tappre Landt=soldaten.

N:o 29.

S A S L U N,
J. S. Åkerbloms Boktryckeri 1850.

Se all

G Dur. 4-takt.

05		11	33		543
2		11	23		432
05		11	33		543
2		11	07	07	1. :
5		422	17		1855
5		422	17		1155
5		4433		221	
3		421	07		01.

För Marschen till Rommehed.

1.

Hast bröder! samlom nu vår troß
 Och fort dit pligten fallar oss!
 Vår väg är lång, men ej så swår,
 Fast den till Tuna går.
 Stor sak att det går utan takt,
 Des bättre går se'n wi gjort wakt;
 Stor sak att wägen ock är lång,
 Des längre blir vår sång.
 Hurrah! För Kung och Fosterland.
 Hurrah! Hurrah! Hurrah! Hurrah!
 Hurrah! För Kung och Fosterland.
 Hurrah! Hurrah! Hurrah!

2.

Snart Rommehed wi hinna opp:
 Wi gå derin med glättigt hopp
 Att frigarns lif och wärf bese,
 Samt bergen öfwerge.
 Det är så gladt i frigarns werld;
 Der blixtrar jemt den tappres swärd;
 Swart enda jern som finnes der
 Tu för hans yrke är.
 Hurrah! m. m.

Hvad gagnar os att hemma gå
 Och jorden plöja och beså,
 Då wi på hennes wida fält
 Dock mest se nöd och swår.
 Här weta wi af ingen nöd
 Och hafwa dertill dagligt bröd,
 Som ej är borgadt eller lånt,
 Men ärligen förtjent.
 Hurrah! m. m.

Ja plöje jorden hwem som will,
 Ty krigarns lott hör os nu till
 Och mera lustigt här wi få,
 Än om wi hemma gå!
 En nattfrost jordens brodd förstör
 Och odlarns hopp om intet gör,
 Men nya skatter hwarje år
 För krigarn förestår.
 Hurrah! m. m.

Så skyndom bröder nu helt fort
 Till Tunas sköna mötes-ort;
 Vår väg är lång men ej så swår
 Då den till Tuna går.
 Stor sak att det går flent i takt,
 Des bättre går se'n wi gjort wakt;
 Stor sak att wägen ock är lång,
 Des längre blir vår sång.
 Hurrah! För Kung och Fosterland.
 Hurrah! Hurrah! Hurrah! Hurrah!
 Hurrah! För Kung och Fosterland.
 Hurrah! Hurrah! Hurrah!

För Marschen från Rommehed.

1.

Farväl nu glada Luna slätt
Nu har jag lärt mig Frigarns sätt,
Nu går jag till min förra bygd
Att öfwa Dalkarlens dygd!
Den är som werlden allmänt wet,
Arbete, tro och idoghet,
Men emot fiender och wäld,
En kämpe glad och bård.
Hurrah! För friheten i Nord.
Hurrah! Hurrah! Hurrah! Hurrah!
Hurrah! För friheten i Nord.
Hurrah! Hurrah! Hurrah!

2.

Ja fast wi fredens yrken ta
Att åter öfwa nu, och ha,
Så weta wi dock hur det går
När man mot owån står.
Den owån som wår Kung och land
Will kränka eller se i brand,
Han icke glömma skall så fort
Att mötet wi ha gjort.
Hurrah! m. m.

3.

Ja när wi hemmet åter nå
Och våra wänner hälsa på,
Då är det godt att allting är
Just som det wara plår.
Wäl sku'd en utmarch göra godt,
Men om den icke sker så brådt
Så ha wi arbete och frid,
Och längta ej till strid.
Hurrah! m. m.

Hwar goße ju en flicka har
 Om det är någonting till Karl,
 Och nu ett möte med min mö
 Skall ske i slog och hö.
 Men hwad exis det blifwa må
 Det kan ni gerna fundera på,
 Nog weta wi; den saken wäl
 Wi lärt af wårt Befäl.
 Hurrah! m. m.

Men om jag innan årets slut
 Mot fienden skull' wandra ut,
 Jag gjorde det med samma häg
 Som flickan min jag såg.
 Det ena sker för Kung och land,
 Det andra blott för hjertats brand,
 Men båda tarfwa tro och mod
 Samt offret Lif och Blod.
 Hurrah! För friheten i Nord.
 Hurrah! Hurrah! Hurrah! Hurrah!
 Hurrah! För friheten i Nord.
 Hurrah! Hurrah! Hurrah!

Den Andra:

Den tappre Landt-Soldaten.

Då jag från hemmet drog
 Då jag från hemmet drog,
 Min flicka sorgligt log
 Ja min flicka sorgligt log;

